

Concept Watervergunning waterschap Vechtstromen

Datum:

Kenmerk: Z-1714974/u1851516

Het dagelijks bestuur heeft op 10 november 2017 een aanvraag voor een watervergunning ontvangen van Poorterman B.V. voor het lozen van afvalwater in oppervlaktewater afkomstig van Poorterman B.V., gelegen op de locatie Piksenweg 5a en 5b te Daarle.

De aanvraag betreft:

Het lozen van afvalwater afkomstig van een mestverwerkingsinstallatie via perceel sloten op de waterloop WL01683 (Daarlesche Flierleiding).

Op 22 november 2017 hebben wij geconstateerd dat de aanvraag onvoldoende gegevens bevatte om een besluit te nemen. Wij hebben u daarvan per mail op de hoogte gebracht en verzocht de ontbrekende gegevens aan te vullen. Op 20 december hebben wij de aanvulling op de aanvraag ontvangen. Daarmee is, overeenkomstig artikel 4:5 Algemene wet bestuursrecht, de proceduredit met 28 dagen opgeschort.

ONTWERP BESLUIT

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Algemene wet bestuursrecht, de Keur waterschap Vechtstromen en de hieronder vermelde overwegingen besluit het dagelijks bestuur om:

- aan Poorterman B.V. een vergunning, als bedoeld in het eerste lid van artikel 6.2 van de Waterwet, te verlenen voor het lozen van afvalwater, afkomstig van de Piksenweg 5a en 5b te Daarle, op de waterloop WL01683 (Daarlesche Flierleiding);
- met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen worden aan de vergunning de volgende voorschriften verbonden:

VOORSCHRIFTEN

- Soorten afvalwaterstromen
Het, ingevolge deze vergunning, op waterloop WL01683 (Daarlesche Flierleiding) te lozen afvalwater mag uitsluitend bestaan uit de in de onderstaande tabel genoemde afvalwaterstroom met bijbehorend lozingspunt en meetpunt.

Lozingspunt	Meetpunt	Soort afvalwaterstroom
L-1	M-1	Afvalwater van de mestverwerkingsinstallatie

De locatie en nummering van het lozingspunt en meetpunt is aangegeven op bijlage 1 bij deze vergunning.

- Controlevoorzieningen
 - Het te lozen water als bedoeld in voorschrift 1, moet te allen tijde kunnen worden onderworpen aan steekbemonstering. Daartoe moet het afvalwater via een doelmatig functionerende voorziening voor bemonstering worden geleid.
 - De in het eerste lid bedoelde voorziening moet op elk moment bereikbaar en toegankelijk zijn en voldoen aan algemene veiligheidsaspecten.
 - De in het eerste lid bedoelde voorziening behoeft de goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.

3 Lozingseisen

1. Ter plaatse van het in voorschrift 2 bedoelde meetpunt moet het op het oppervlaktewater te lozen afvalwater aan de volgende eisen voldoen:
 - a. Het afvalwater van de mestverwerkingsinstallatie mag alleen in het oppervlaktewater worden gebracht, als de volgende per parameter aangegeven lozingseisen op het betreffende meetpunt niet worden overschreden:

Parameter	Lozingseis voortschrijdend gemiddelde van 10 steekmonsters	Lozingseis per individueel steekmonster
CZV	80 mg/l	160 mg/l
BZV ₅	10 mg/l	20 mg/l
N-totaal*	5 mg/l	10 mg/l
P-totaal	0,5 mg/l	1,0 mg/l
Ammonium		4 mg/l
Chloride		100 mg/l
Natrium		150 mg/l
Kalium		200 mg/l
Sulfaat		100 mg/l
Koper	10 mg/l	20 µg/l
Zink	20 mg/l	40 µg/l

* Totaal stikstof is gedefinieerd als de som van nitraat, nitriet en kjeldahlstikstof

- b. De temperatuur van het te lozen effluent van de mestverwerkingsinstallatie mag, gemeten ter plaatse van het lozingspunt, in elk willekeurig steekmonster niet meer bedragen dan 30°C.
 - c. Het zuurstofgehalte in het te lozen effluent van de mestverwerkingsinstallatie mag, gemeten ter plaatse van het lozingspunt, in elk willekeurig steekmonster niet minder bedragen dan 5 mg/l.
 - d. Het gehalte onopgeloste stoffen in het te lozen effluent van de mestverwerkingsinstallatie mag, gemeten ter plaatse van het lozingspunt, in elk willekeurig steekmonster niet meer bedragen dan 10 mg/l.
 - e. het te lozen effluent van de mestverwerkingsinstallatie mag in het ontvangende oppervlaktewater geen visuele verontreiniging veroorzaken.

4 Analyse-, meet- en bemonsteringsmethoden

1. Het debiet van het te lozen afvalwater moet continue worden gemeten en geregistreerd in m³/uur.
2. Het in voorschrift 1 bedoelde afvalwater moet gecontroleerd worden door middel van steekbemonstering op de in de onderstaande tabel genoemde parameters en de daarbij horende frequentie.

Parameter	Meetfrequentie
CZV	Eénmaal per kalendermaand
BCV ₅	Eénmaal per kalendermaand
N-totaal*	Eénmaal per kalendermaand
P-totaal	Eénmaal per kalendermaand
Ammonium	Eénmaal per kalendermaand
Koper	Eénmaal per kalendermaand
Zink	Eénmaal per kalendermaand

* Totaal stikstof is gedefinieerd als de som van nitraat, nitriet en kjeldahlstikstof

3. De analyse, meting en bemonstering van de in deze vergunning genoemde parameters moeten worden uitgevoerd volgens de voorschriften in bijlage 2 van deze vergunning.
 4. De analyses moeten uitgevoerd worden door een Rva geaccrediteerde instelling en volgens een geaccrediteerde methodiek.
 5. Indien uit de onderzoeksresultaten blijkt dat met een lager onderzoeksfrequentie, of met een andere onderzoeksmethode, dan wel met een geringer aantal stoffen en/of parameters kan worden volstaan, kan het bevoegd gezag op een daartoe strekkend verzoek aldus besluiten.
 6. Wanneer uit onderzoeksresultaten blijkt dat met een andere analysemethoden gelijkwaardige resultaten kunnen worden bereikt als die met de in het vierde en vijfde lid bedoelde methoden, mogen die, na verkregen toestemming van het bevoegde gezag, worden gebruikt.
- 5 **Stoffen en preparaten (ABM)**
1. De vergunninghouder houdt een overzicht bij van de toegepaste stoffen en mengsels.
 2. Dit overzicht bevat per stof of mengsel:
 - a. de gegevens overeenkomstig de volledige dataset, bestaande uit een veiligheidsinformatieblad met aanduiding van de waterbezwaarlijkheid en saneringsinspanning volgens de Algemene Beoordeling Methodiek 2016 (ABM);
 - b. een beschrijving van de hoeveelheid en de toepassing van de stof of mengsel;
 - c. een beschrijving van de getroffen maatregelen en de best beschikbare technieken om de lozing van de stof of mengsel met saneringsinspanning Z of A te voorkomen, dan wel te beperken als voorkomen niet mogelijk is;
 - d. het effect van de getroffen maatregelen op de lozing;
 - e. de omvang van de restlozing.
 3. Bij wijzigingen van het overzicht met stoffen en mengsels, moet dit aan het bevoegd gezag worden gemeld. Bij deze melding moet de waterbezwaarlijkheid en saneringsinspanning volgens de ABM worden aangegeven.
 4. De vergunninghouder rapporteert elke vijf jaar aan het bevoegd gezag:
 - a. de mate waarin stoffen en mengsels met een saneringsinspanning Z worden geloosd;
 - b. de mogelijkheden om de lozing van die stoffen en mengsels te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken.
- 6 **Logboek**
1. De vergunninghouder moet een logboek bijhouden, waarin tenminste de volgende gegevens staan vermeld:
 - De data en analyseresultaten van monsters die uit de controlevoorzieningen zijn genomen;
 - Bijzonderheden zoals ongewone voorvallen of storingen die invloed kunnen hebben op de waterkwantiteit en/of waterkwaliteit;
 - Overzicht van de hulpstoffen, mengsels en/of preparaten;
 - Gegevens met betrekking tot kalibratie van meetapparatuur voor debietmeting;
 2. De vergunninghouder bewaart het logboek tenminste vijf jaar, en zo nodig langer op aanwijzing van het bevoegde gezag;
- 7 **Beheer en onderhoud**
1. De in de voorschriften bedoelde voorzieningen moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend.

2. Meetapparatuur voor het vaststellen van debieten moet voldoen aan de voorschriften in bijlage 3 van deze vergunning
3. De vergunninghouder moet de aanwijzingen van het bevoegde gezag opvolgen die zijn gemaakt ter bescherming van de bij de vergunning betrokken belangen.

8 Ongewone voorvallen binnen het bedrijf

1. Indien, als gevolg van een ongewoon voorval, binnen het bedrijf, nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zijn of dreigen te ontstaan, moet de vergunninghouder (onverminderd de eventuele aansprakelijkheid van de vergunninghouder) onmiddellijk maatregelen treffen, om een nadelige beïnvloeding van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen, te beperken en/of ongedaan te maken.
2. Van een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder onmiddellijk de waterkwaliteitsbeheerder in kennis stellen. De informatie moet bevatten:
 - de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - de naam van de ten gevolge van het voorval vrijkomende stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen van het voorval voor het oppervlaktewater te kunnen beoordelen;
 - de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
3. Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen na een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder schriftelijk aan de waterkwaliteitsbeheerder informatie over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

9 Contactpersoon

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterkwaliteitsbeheerder in spoedgevallen, ook buiten kantooruren, overleg kan worden gevoerd.
2. De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen 14 dagen nadat deze vergunning van kracht is geworden, de waterkwaliteitsbeheerder mee de naam, het adres en het/de telefoonnummer(s) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen. Wijzigingen moeten onmiddellijk schriftelijk worden gemeld.

BELEIDSKADER

De Waterwet omschrijft in artikel 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In dit artikel zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- a. voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste; in samenhang met;
- b. bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen; en
- c. vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Bij het verlenen van een watervergunning houdt het bevoegd gezag rekening met het Nationaal Waterplan, Provinciale of regionale waterplannen en met waterbeheerplannen, welke op grond van de bepalingen in hoofdstuk 4 van de Waterwet moeten worden vastgesteld.

Als uitgangspunt voor het beleid geldt het Nationaal Waterplan 2009-2015 (NWP). Het NWP beschrijft maatregelen voor een goede bescherming tegen overstromingen, het zoveel mogelijk voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit.

Onderdeel van het Nationaal Waterplan zijn stroomgebiedbeheersplannen. Stroomgebiedbeheersplannen zijn op grond van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) opgesteld en verplicht lidstaten om per stroomgebied samen te werken aan de verbetering van de waterkwaliteit. Het belangrijkste doel van de KRW is de algemene bescherming van de ecologie van alle wateren, de bescherming van de grondwaterkwaliteit en –kwantiteit, alsmede de specifieke bescherming van soorten en habitats, drinkwaterbronnen en zwemwater.

Het waterschap Vechtstromen maakt onderdeel uit van het stroomgebied Rijn Oost. Het stroomgebiedbeheersplan Rijn Oost is vertaald in het waterbeheerplan 2016-2021 van het waterschap. In het waterbeheerplan zijn de huidige en de gewenste toestand van het watersysteem beschreven.

Waterbeheerplan

De omgevingsvisie van de provincie Overijssel vormt, samen met het stroomgebiedbeheersplan Rijn Oost, het kader voor het te voeren waterkwaliteits- en waterkwantiteitsbeheer van het waterschap Vechtstromen. Dit watersysteembeheer kent twee hoofdpogaven die zijn opgenomen in het beheerplan 2016-2021 van het waterschap. Deze doelen worden als volgt omschreven:

- het zo goed mogelijk ontwikkelen van een ecologisch en chemisch goed functionerend watersysteem; en
- het zo goed mogelijk bedienen van de functies in het betreffende gebied.

Per stroomgebied worden waterlichamen aangewezen en in beheerplannen vastgesteld. Voor deze waterlichamen zijn onder andere specifieke doelen opgesteld en maatregelen geformuleerd die betrekking hebben op een goede chemische en ecologische toestand van oppervlaktewater.

Waterwet en Activiteitenbesluit milieubeheer

De Waterwet bepaalt dat het verboden is stoffen in een oppervlaktewaterlichaam te brengen, tenzij daarvoor vergunning is verleend of een vrijstelling is verleend bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur.

Voor diverse lozingsactiviteiten zijn in het Activiteitenbesluit milieubeheer algemene maatregelen (van bestuur) opgenomen. Afhankelijk van de lozingssituatie en/of bedrijfssituatie kunnen deze algemene maatregelen op de lozing van toepassing zijn. In het geval een lozingsactiviteit onder het

Activiteitenbesluit milieubeheer valt, wordt deze lozingsactiviteit niet met een watervergunning geregeld en zijn de algemene maatregelen direct van toepassing op de lozingsactiviteit.

IPPC-installaties

In 1996 heeft de Europese Raad richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging vastgesteld, de zogenaamde IPPC richtlijn. De richtlijn bepaalt dat de vergunningen voor installaties moeten waarborgen dat alle passende maatregelen tegen verontreinigingen worden getroffen door met name toepassing van de beste beschikbare technieken (BBT).

Met de implementatie van de IPPC-richtlijn in de nationale wetgeving is het begrip beste beschikbare technieken geïntroduceerd (BBT) in de Nederlandse regelgeving. Hierdoor geldt de toepassing van BBT ook voor bedrijven die niet onder de IPPC-richtlijn vallen.

Best beschikbare technieken zijn de meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken. Deze technieken moeten, kosten en baten in aanmerking genomen, economisch en technisch haalbaar zijn. In de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort moeten deze technieken toegepast kunnen worden. En deze technieken moeten voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn.

Om duidelijkheid te krijgen in het begrip BBT zijn referentiedocumenten (BREF's) opgesteld waarin een beschrijving wordt gegeven van de best beschikbare techniek in een specifieke bedrijfstak. In de Regeling omgevingsrecht zijn documenten opgenomen waarmee rekening moet worden gehouden bij de bepaling van de voor de inrichting of lozing in aanmerking komende BBT. Voor mestverwerkingsinstallaties zijn geen BREF's opgesteld. Ook in de BREF Intensieve veehouderij zijn geen specifieke installaties voor de verwerking/behandeling van mest na het scheiden van de dikke en dunne fractie beschreven. Op grond van de BREF worden afzonderlijke installaties die worden toegepast na scheiding van de dikke en dunne fractie beschouwd als voorwaardelijke BBT.

Uit ervaringsgegevens bij mestverwerkingsinstallaties blijkt dat een combinatie van verschillende zuiveringstechnieken die voldoen aan omschrijving voorwaardelijke BBT en die na elkaar worden toegepast, leiden tot een effluent kwaliteit waarmee een kansrijke toetsing aan waterkwaliteitseffecten mogelijk is.

Beleid ten aanzien van BBT

Voor mestverwerkingsinstallaties is nog geen Best Beschikbare Techniek vastgesteld. Omgekeerde osmose is een zuiveringstechniek die in de praktijk bewezen toepasbaar en effectief gebleken is om antibiotica, virussen en resistente bacteriën tegen te houden.

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het emissiebeleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging en het stand-still beginsel.

Het eerste hoofduitgangspunt van beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder preventie, hergebruik en kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stof specifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer tenminste 'de best beschikbare technieken' (BBT) toepast.

Het stand-stil' beginsel is met de komst van de KRW aangevuld met het principe van geen achteruitgang. Het heeft betrekking op achteruitgang in de toestand van waterlichamen. Aanvragen met betrekking tot nieuwe emissies of uitbreidingen van bestaande emissies moeten aan dit principe worden getoetst. Voorkomen moet worden dat de toestand van de oppervlaktewateren verslechterd. Omdat de kaderrichtlijn de toestand beschrijft op het niveau van waterlichamen, is dit in principe ook het niveau waarop 'geen achteruitgang' wordt toegepast.

Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM)

Voor de beoordeling van stoffen en mengsels met betrekking tot de waterbezwaarlijkheid wordt gebruik gemaakt van de Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM) zoals deze is vastgesteld in het BBT-document 'Het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid water'. De ABM hanteert de parameters en criteria uit de Europese regelgeving voor stoffen en mengsels. De ABM deelt de te lozen stoffen en mengsels in op grond van eigenschappen op een transparante en eenduidige wijze. Vervolgens geeft de methodiek aan in welke mate emissiebeperkende maatregelen bij een bepaalde stof of mengsel, gelet op de eigenschappen, wenselijk zijn.

Emissie -immissietoets

Er moet zicht zijn op wat het effect van de lozing is op de toestand van het ontvangende waterlichaam. Voor lozingen van afvalwater is hiertoe een immissietoets ontwikkeld en is vastgelegd in het BBT-document "Emissie-immissie, prioritering van bronnen en de immissietoets". Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat BBT is toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingen dat de immissietoets gebruikt moet worden voor de toets aan het principe van geen achteruitgang. Het voorschrijven van aanvullende eisen is afhankelijk van de significantie van de lozing en van een jaargemiddelde en/of maximaal aanvaardbare concentratie in het oppervlaktewater.

Formulering van lozingseisen

Voor de formulering van de lozingseisen is een standaardaanpak vastgesteld. Deze is vastgelegd in het BBT-document Lozingseisen Wvo-vergunningen. De te formuleren lozingseisen moeten eenduidig, zo mogelijk uniform, handhaafbaar en naleefbaar zijn. Voor de afleiding van lozingseisen wordt gebruik gemaakt van een acht stappenplan. Gekeken wordt naar de te lozen parameters, toegepaste technieken, verhoudingen tussen parameters, gemeten effluentwaarden en het lozingspatroon. De bemonstering en analyse brengen een meetonzekerheid met zich mee. Die onzekerheid is in de norm meegenomen. Dit betekent dat de lozingseis als harde norm gehanteerd wordt.

OVERWEGINGEN

Aangevraagde situatie

Poorterman B.V. wil een mestverwerkingsinstallatie realiseren op de locatie Piksenweg 5a en 5b te Daaarle. Poorterman B.V. is niet in staat om alle, binnen het bedrijf vrijkomende, mest binnen de eigen inrichting te gebruiken voor bemesting van grond. Het overschot moet dus buiten de inrichting worden afgezet. Mest bestaat voor een groot deel uit water. Om een reductie in de transport kosten te kunnen realiseren wil Poorterman B.V. de mest dusdanig verwerken dat uiteindelijk loosbaar water ontstaat. Dit afvalwater wil Poorterman B.V. lozen op oppervlaktewater. De capaciteit van de installatie bedraagt 20.000 m³ mest op jaarbasis. De verwerking van deze hoeveelheid resulteert in een te lozen hoeveelheid afvalwater van 15.000 m³ op jaarbasis. Bij een continu proces komt dit overeen met ca. 41 m³ per dag en ca. 1,7 m³ per uur.

De door Poorterman B.V. toe te passen processen zijn de volgende:

- Dik-dun scheiding van de mest door middel van een separator. De dikke fractie wordt vervolgens gehygiëniseerd en de dunne fractie wordt vervolgens biologische gezuiverd.
- De biologische zuivering bestaat uit twee stappen.
 - Als eerst stap vindt er denitrificatie. In dit proces wordt met behulp van bacteriën nitraat omgezet naar natuurlijke stikstof (N_2). Tijdens dit omzettingsproces verbruiken bacteriën tevens het aanwezige organische materiaal. Na een zekere verblijftijd wordt een deel van de gedenitrificeerde dunne fractie overgepompt naar de volgende behandelstap.
 - De tweede biologische behandelingsstap is de nitrificatie, waarbij ammonia (NH_3) met behulp de bacteriën wordt omgezet naar nitraat. Voor de verdere afbraak van het nitraat (denitrificatie) wordt na dit nitrificatieproces de dunne fractie gerecirculeerd met het denitrificatieproces. Ook in dit proces gebruiken bacteriën het aanwezige organische materiaal.

In deze twee biologische processen worden ammonia en ammoniak omgezet naar het natuurlijke onschadelijke stikstof.

- Na de twee biologische behandelingsstappen moet het actief slib uit de dunne fractie verwijderd worden. Daartoe is een bezinker geïnstalleerd. Optimaal water verwijderen uit de dunne fractie met omgekeerde osmose. Bij dit proces ontstaat een concentraat stroom die rijk is aan nutriënten. Deze wordt teruggeleid naar de mestkelder. En er ontstaat een afvalwaterstroom (effluent) die geloosd kan worden op oppervlaktewater.
- Tot slot ondergaat de dunne fractie nog een ultrafiltratie stap en een zuivering met omgekeerde osmose om een lozing van het uiteindelijke afvalwater op oppervlaktewater mogelijk te maken.

Naast het effluent van de mestverwerkingsinstallatie worden ook nog de volgende afvalwaterstromen geloosd op oppervlaktewater:

- hemelwater afkomstig van daken;
- niet verontreinigd hemelwater van verhardingen;

Deze afvalwaterstromen vallen volledig onder het activiteitenbesluit en zijn niet daardoor niet vergunningplichtig.

De lozing vindt plaats via een perceelsloot op de waterloop WL01683 (Daarlesche Flierleiding).

Beoordeling van het effluent van de mestverwerkingsinstallatie

Het effluent van de mestverwerkingsinstallatie is gezuiverd door een aantal in serie geschakelde technieken zoals micro filtratie en omgekeerde osmose. Deze technieken zijn zuiveringstechnieken die zich in de praktijk hebben bewezen. Deze technieken zorgen ervoor dat de in deze vergunning gestelde parameters voor totaal stikstof en fosfaat wordt gehaald. Daarnaast is omgekeerde osmose een bewezen techniek voor het tegenhouden van antibiotica, virussen en resistente bacteriën.

Toetsing aan Kaderrichtlijn Water

De lozing van het effluent van de mestverwerkingsinstallatie vindt plaats op een perceel sloot en deze stroomt uiteindelijk, via de WL01683 (Daarlesche Flierleiding), uit in de watergang WL01662 (Linderbeek). In het waterbeheerplan 2016-2021 is aan de Linderbeek het watertype R6 (Langzaam stromende rivier/nevengeul op zand/klei) toegekend.

In de Linderbeek overschrijden de parameters stikstof en fosfor de normen voor een “goed ecologisch potentieel (GEP)”. Stikstof en fosfaat veroorzaken eutrofiëring (algenbloei, vissterfte, afname biodiversiteit etc.).

De immissietoets is een hulpmiddel om een lozing te vergunnen. Uit de immissietoets blijkt dat voor de getoetste parameters stikstof, ammonium, fosfor, koper en zink de lozing de doelstellingen uit de

kaderrichtlijn Water voor het betreffende oppervlaktewater niet in gevaar brengt. De lozing heeft geen negatieve invloed op de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater.

Er zijn geen gegevens beschikbaar van de oppervlaktewaterkwaliteit van de Daarlesche Flierleiding. Daarom is de immissietoets is ingevuld om te beoordelen of de restlozing een nadelig effect heeft op de ecologische toestand van de Linderbeek. Hierbij is van belang dat de lozing geen achteruitgang teweeg brengt van de toestand van het waterlichaam. De emissietoets is uitgevoerd voor de parameters stikstof (N-totaal), fosfaat (P-totaal), ammonium, koper en zink.

Voor het uitvoeren van de immissietoets is gebruik gemaakt van de in voorschrift 3 voorgeschreven lozingseisen en de volgende achtergrondwaarden die gebaseerd zijn op 3 opeenvolgend jaren van de monitoringgegevens van waterschap Vechtstromen.

Parameters	Gemiddelde achtergrond waarden (mg/l)
N-totaal	3,8
P-totaal	0,3
Ammonium stikstof	0,63
Koper	2,1 µg/l
Zink	15,6 µg/l

Voor het debiet van de Linderbeek is gerekend met 1,7 m³/s. Het debiet van de bedrijfswaterlozing bedraagt gemiddeld 0.00047 m³/s. Op basis van deze getallen voldoet de immissietoets en kan geconcludeerd worden dat deze lozing geen negatieve invloed heeft op de kwaliteit van de Linderbeek. De uitkomst van de toets wordt beschouwd als hulpmiddel.

Hoewel er geen kwaliteitsgegevens van de Daarlesche Flierleiding bekend zijn kunnen we wel stellen dat de lozing niet zal lijden tot acuut toxische situaties in deze watergang

Lozingseisen

Voor de lozingsnormen is aansluiting gezocht bij het rapport "Mestverwerking en mogelijke emissies naar oppervlaktewater" van november 2006 met kenmerk RWS/RIZA rapport 2006.031. Op basis van de in de aanvraag opgenomen resultaten, die haalbaar worden geacht met de in de aanvraag beschreven zuiveringstechnieken, is aangesloten bij de indicatieve lozingseisen voor lozing op water met een beperkte verdunning. De lozingseisen zijn zodanig vastgesteld dat het bedrijf bij een normaal goed functionerende installatie hieraan moet kunnen voldoen. De gekozen parameters geven een voldoende helder beeld om de goede werking van de zuivering te controleren. De gehanteerde lozingseisen zijn ook gebruikt om de hierboven genoemde immissietoets in te vullen.

Beoordeling stoffen en mengsels (ABM)

De in de aanvraag genoemde hulpstoffen hebben in de juiste dosering geen schadelijke gevolgen voor het ontvangende oppervlaktewater. In de vergunning is daarom een algemeen voorschrift opgenomen.

Monitoring

Het is een nieuwe lozing waarvan de samenstelling en het debiet niet exact vooraf duidelijk is. Het is de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder om er voor te zorgen dat wordt voldaan aan de in de voorschriften opgenomen lozingseisen. Uit de door Poorterman B.V. ingediende aanvraag is niet geheel duidelijk waar en met welke frequentie het bedrijfsafvalwater wordt bemonsterd. Vandaar dat in de vergunning een verplichting is opgenomen voor bemonstering en analyse van de het in voorschrift 1 bedoelde afvalwater op de in voorschrift 3 genoemde stoffen. Er is alleen een monitoringsverplichting opgenomen voor de parameters die kritisch zijn voor de kwaliteit van het oppervlaktewater.

Logboek

In het bedrijf ontstaan vaste, vloeibare en slibachtige afvalstoffen. Deze stoffen voert de vergunninghouder periodiek af. Voor de bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater is het noodzakelijk dat de waterkwaliteitsbeheerder inzicht heeft of deze afvalstoffen daadwerkelijk extern worden afgevoerd en niet worden geloosd. Daarom vraagt de waterkwaliteitsbeheerder in voorschrift 6 een logboek bij te houden. De zo verkregen stoffenregistratie kan gezien worden als een preventieve maatregel ter beperking van de lozing. Hieruit kan worden afgeleid of de verontreinigingen die in de lozing worden aangetoond al dan niet afkomstig zijn van deze stoffen.

PROCEDURE

De aanvraag met bijbehorende stukken en het ontwerpbesluit liggen, zoals bepaald in de Awb, Waterwet en Wabo op de volgende plaatsen ter inzage:

- Het waterschapshuis, Kooikersweg 1 te Almelo;
- Het gemeentehuis van de gemeente Hellendoorn, Willem-Alexanderstraat 7 te Nijverdal.

De periode waarin de aanvraag met bijbehorende stukken en het ontwerpbesluit ter inzage liggen is gepubliceerd op de website van het Waterschap.

Voor meer informatie zie: <https://www.vechtstromen.nl/actueel/bekendmakingen/>

Coördinatie

Bij gelijktijdige aanvraag tot het verlenen of wijzigen van een watervergunning en een omgevingsvergunning bij IPPC-inrichtingen, geldt een coördinatieregeling. Deze is voor de watervergunning neergelegd in § 4 van hoofdstuk 6, 'Coördinatie met Wet milieubeheer of Kernenergiewet' van de Waterwet. Uit overleg met de gemeente Hellendoorn als bevoegd gezag in het kader van de Wabo is gebleken, dat dit gezag een aanvraag voor een omgevingsvergunning heeft ontvangen. De vergunningen zijn inhoudelijk op elkaar afgestemd en gemeente Hellendoorn heeft zorggedragen voor een gecoördineerde publicatie.

Daarbij doorlopen de besluiten op grond van de Wabo, de Waterwet en de Wet milieubeheer, de uniforme openbare voorbereidingsprocedure als bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht.

Zienswijze

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kan een ieder, gedurende een periode van zes weken vanaf de dag waarop de ontwerp-vergunning ter inzage is gelegd, schriftelijk of mondeling zienswijze over de ontwerp-vergunning naar voren brengen. Een schriftelijke zienswijze dient te worden gericht aan het dagelijks bestuur van het Waterschap Vechtstromen, postbus 5006, 7600 GA Almelo. In het geval van coördinatie bestaat de mogelijkheid het mondeling naar voren brengen van zienswijzen voor de twee ontwerpen tezamen plaats te laten vinden. Wij willen u erop wijzen dat geen beroep kan worden ingesteld door een belanghebbende, aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijze over het ontwerp van betreffende vergunning naar voren heeft gebracht.

AFSCHRIFTEN

Een afschrift van dit besluit wordt verzonden naar:

- Jan Immink agrarisch bouw- en milieu advies, Broekweg 36, 7688 RJ Daarle;
- Gemeente Hellendoorn, Postbus 200, 7440 AE Nijverdal;

CONCLUSIE

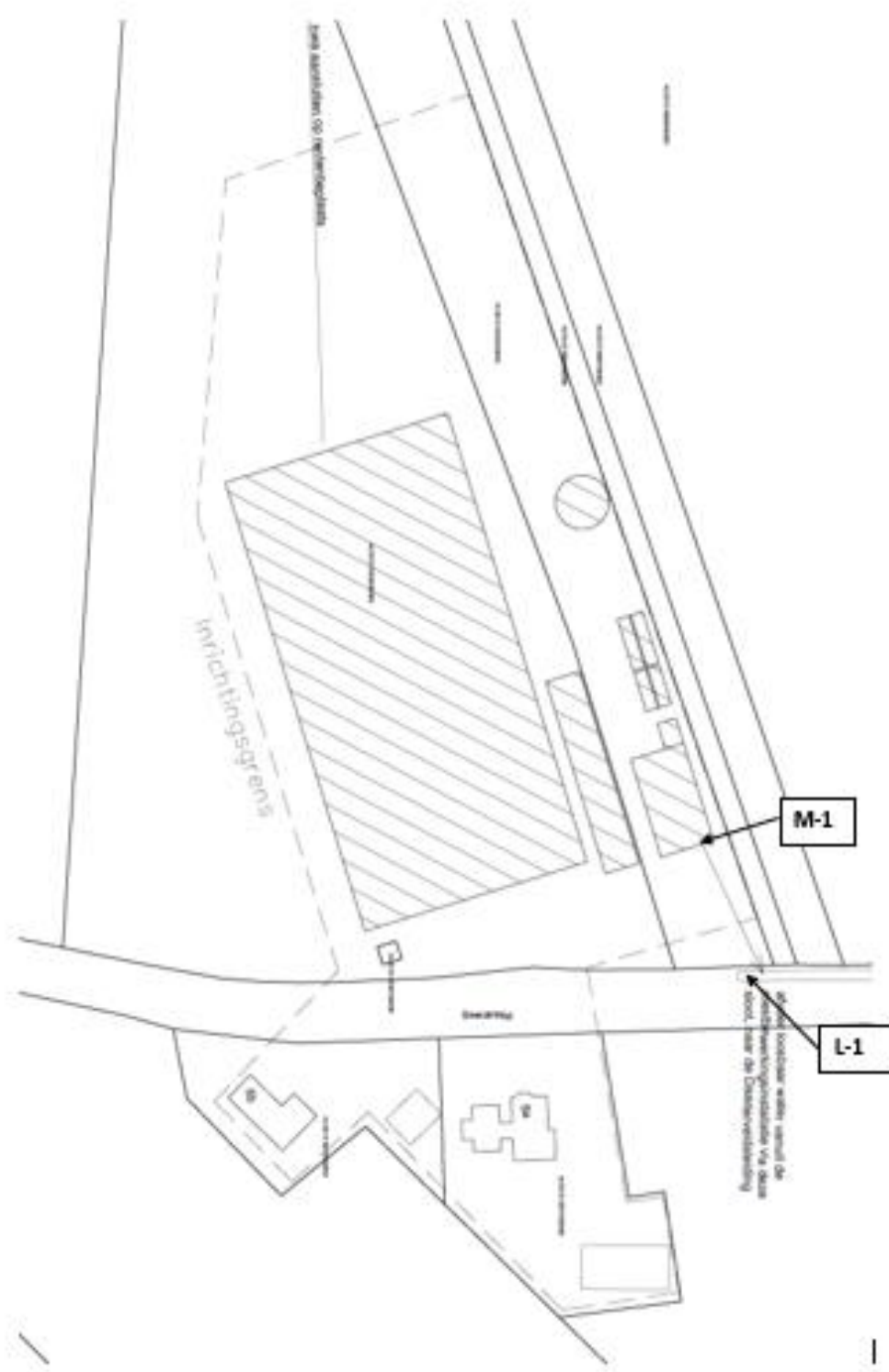
De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd en dat bij de lozing voldaan wordt aan BBT. Op grond van de bovenstaande overwegingen bestaan er geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

Hoogachtend,
het dagelijks bestuur van waterschap Vechtstromen,
namens deze,

D. Santing, teamleider Vergunningverlening, Toezicht en Handhaving

BIJLAGE 1: TEKENING MEET- EN LOZINGSPUNTEN

Behorende bij de aan Poorterman B.V. verleende watervergunning van het dagelijks bestuur van het waterschap Vechtstromen.

M-1: meetpunt afvalwater van de mestverwerkingsinstallatie (mvi)

L-1: Lozingspunt van het afvalwater van de mvi op oppervlaktewater

BIJLAGE 2 : ANALYSE METHODEN

Behorende bij de aan Poorterman B.V. verleende watervergunning van het dagelijks bestuur van het waterschap Vechtstromen.

ANALYSEMETHODEN:

De in deze vergunning genoemde bemonstering, conservering en analyses moeten worden uitgevoerd conform de onderstaande methoden.

Parameter	Normnummer
afvalwaterbemonstering	Conform NEN 6600-1
conservering van watermonsters	Conform NEN-EN-ISO 5667-3
temperatuur	Conform NEN 6414
zuurgraad	Conform NEN-EN-ISO 10523
biochemisch zuurstofverbruik	Conform NEN-EN 1899-1
chemisch zuurstofverbruik	Conform NEN 6633
nitraat	Conform NEN-EN-ISO 13395
nitriet	Conform NEN-EN-ISO 13395
ammonium	Conform NEN 6646
kjeldahl stikstof	Conform NEN 6646
totaal fosfaat	Conform NEN-EN-ISO 15681-2
chloride	Conform NEN-EN-ISO 15682
sulfaat	Conform NEN 10304-1
onopgeloste stoffen	Conform NEN-EN 872 en conform NEN 6499

Vervanging van of wijziging in een normblad

Een vervanging van of een wijziging in een normblad wordt automatisch van kracht, zes weken nadat de wijziging door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) op gebruikelijke wijze is gepubliceerd.

BIJLAGE 3 : MEETAPPARATUUR VOOR HET VASTSTELLEN VAN DEBIETEN

Behorende bij de aan Poorterman B.V. verleende watervergunning van het dagelijks bestuur van het waterschap Vechtstromen.

Meetapparatuur voor het vaststellen van debieten moet voldoen aan de hieronder vermelde voorschriften.

NAUWKEURIGHEDEN

De momentane debieten in het etmaal, van minder dan 10% van het maximaal mogelijk momentaan debiet, bedragen gesommeerd minder dan 5% van het gemeten debiet. Het meetsysteem is voorzien van een niet-resetbare mechanische pulsteller of een digitale meter.

Registratie van momentane meetgegevens vindt plaats door middel van een printer of datalogger.

INBOUW

Bij de inbouw van een nieuwe debietmeter in een gesloten meetsysteem wordt een “affabriek” kalibratierapport meegeleverd, waarop naast de meter-specifieke kalibratiefactor, tevens de correctiefactor, of meterconstante staat aangegeven.

- Voorts worden aan de inbouw de volgende eisen gesteld:
- de lengte van de rechte leiding vóór de meetbuis bedraagt minimaal vijf maal de diameter van de meetbuis, gerekend vanuit het hart van de meter;
- de lengte van de rechte leiding ná de meetbuis bedraagt minimaal twee maal de diameter van de meetbuis, gerekend vanuit het hart van de meter;
- de diameter van de rechte leiding vóór en ná de meetbuis is exact gelijk aan de diameter van de meetbuis;
- toegepaste pakkingen steken niet naar binnen toe uit;
- de meetbuis is dusdanig ingebouwd dat deze altijd volledig gevuld is met water;
- de meter is geaard door middel van een aardring, dan wel met een aardelektrode die is ingebouwd in de meter.

DROGE KALIBRATIE

Meetapparatuur voor debietmetingen wordt ten minste éénmaal per jaar droog gekalibreerd, tenzij in dat jaar een natte kalibratie plaatsvindt.

Voorts worden aan de droge kalibratie de volgende eisen gesteld:

- bij een droge kalibratie wordt de weerstand of de geleidbaarheid tussen de elektroden gemeten. Wanneer aan de hand van deze controle blijkt dat de meetbuis (mogelijk) vervuild is, moet deze worden gereinigd;
- op het kalibratierapport van een droge kalibratie wordt de weerstand of de geleidbaarheid tussen de elektroden weergegeven. Wanneer de meetbuis is gereinigd, wordt deze waarde zowel vóór als ná het reinigen in het kalibratierapport vermeld;
- bij de droge kalibratie wordt ook de werking van de randapparatuur, voor zover die betrokken is bij de registratie van de meetgegevens, op een goede werking gecontroleerd;
- wanneer bij een droge kalibratie blijkt dat de meetfout groter is dan 5%, wordt het gesloten meetsysteem onmiddellijk in ingebouwde toestand nat gekalibreerd, volgens de bepalingen welke van toepassing zijn bij een natte kalibratie.

KALIBRATIERAPPORT

Van een debietmeter moet het meest recente kalibratierapport op verzoek overlegd kunnen worden.